

τές ή ιστορίες με θλίβουν πολύ;

—Τό βλέπω... Τό βλέπω... Έξαναγκάζετε τόν έναντί σας γιά νά γελάσετε και νά φανήτε άμέρομη.

—Μετανόω πού ήρθα εδώ... Αυτάμια γιατί έφτυγα άπ' τή Γαλλία...

—Κι' όμως θά μείνατε ευχαριστημένη, όταν σάς είπαν, ότι πρόκειται νά σάς παντρεύουν με τόν μεγάλο δούκα Ίβάν.

—Έγώ; Καθόλου!... διαμαρτυρήθηκε ή 'Αγάθη, 'Απεναντίας, έλάττω. Τόν μεγάλο δούκα δέν τόν ξέρω καθόλου. Κι' έπειτα δέν έχω καμμιά δούδα νά παντρευτώ. "Όταν βλέπω αυτά πού γίνονται εδώ, νοιώθω όργη...

— "Όταν είσαστε στη Γαλλία, ρώτησε δευλά ό Νίνας, με σκεφτόσαστε καμμιά φορά;

—Καμμιά φορά, ναι... μιά όχι συχνά... Δέν άξίζετε και σεις περισσότερο από τούς άλλους.....

— "Ω! δέν με ξέρετε, 'Αγάθη, καλά. Είμαι κι' εγώ κουρασμένος άπ' αυτή τή θλίβερή ζωή. Ναι, ναι, σάς οραζόμια πώς δι' αυτά δέν με διασκεδάζουν καθόλου.

— Δέν σάς πιστεύω. Τότε είνε ψέμμα αυτό πού μου είπαν γιά σάς, ότι είσθε έρωτευμένος με τήν πριγκίπισσα Κιρκωφ; ;

—Μα! φλεγοτάμια καμμιά βδομάδα κι' έπειτα τήν άφησα, γιατί είνε πολύ ήλιθία.

— "Ω! είπε ή 'Αγάθη.. μί με κάνας νά λιπαίμια; Πάντως πρέπει νά πάω νά τή χωρήσω. Μού έπιτρέψετε να;

Κι' άπομακρύνθηκε.

Η 'Αγάθη ήρωσε τούς όμους της, έδγαλε ένα στεναγμό κι' άνασαιήθηκε μ' έναν όμιλο κοριτσιών, γιά νά ξεφογή άπ' τό θείο της, πριγκίπια στρατηγό Ροσσολόφ, ό όποιος τήν άναζητούσε μέσ' στη σάλα.

Ο γέρος αυτός στρατηγός, ό όποιος είχε πολέμησει στά 1878 και δοξάστηκε στην Πλενιά, είχε δυό μεγάλα πάθη στην ζωή του: τή δίαιτα τών τιμών και τή δίαιτα τού πλούτου. Η φιλαργυρία του κι' ή φιλοδοξία του ήσαν άτέραντες. Αυτοό σχέδιο ήταν ό γάμος της 'Αγάθης με τόν Ίβάν, γιατί ήθελε νά διή τήν άνημία τού μεγάλου δούκα και νά μπορή νά λήη ένα Ρωμαίο, τόν Ίβάν, «'Ανημέ μου».

Τώρα όμως ήταν έξω φρενών, μαθαίνοντας τήν έξαμάνία του κι' ή πριγκίπισσα Κιρκωφ τόν είχε φέρει σχεδόν διά τής βίας στη συγκέντρωσή της, λέγοντάς του πώς κάθε έλιθία δέν είχε χαθεί άκόμα.

Ήταν τρομερός άντιγαμιαστής, άν και δέν ξεχνούσε νά περαιοτείται τόν Ροσσολόφ, τού όποιου ήξερε τήν περαιοσία δύναμη. Έκεινή τή στιγμή άκριβώς έλεγε στον πριγκίπια Κιρκωφ με σταυρωμένα τά χέρια:

— Δέν υπάρχουν παρά Γερμανόφιλοι εδώ μέσα...

Σ' έβλεπα πρό όλίγου νά κουνεινάζεις με τόν Σόμεργκ. Αυτός είνε ό πού γερομανόφωλε. Είνε ή κολασμένη ψυχή τού Κάιζερ! Κι' έσύ πού φερόσουν με τόν καλύτερο τρόπο. Και όμως αυτός θά σου πάρη τή φιληγάδα σου. Θά τό διή; Θά τό διή. Η Κοιλάμια θά γίνη δική του.

— Σωπάστε, σωπάστε, σάς βεπειώ! είπε ό πριγκίπια Κιρκωφ... Μήν λέτε ένα τέτοιο πράγμα. "Αν γινόταν αυτό, θά τόν σκοτώνω, μολονότι είνε παλιός μου φίλος...

— Αυτό είνε τό καλύτερο πού έχεις νά κάνης...

Μά ό πριγκίπια Κιρκωφ δέν τόν άκούγε πια. Κτύπαζε τόν Σόμεργκ, ό όποιος δέν βρισκόταν μακριά του, και τόν έβλεπε μ' ένα κωνούργιο βλέμμα, γεμάτο μίσος.

Όστόσο, δέν μπορούσε νά πιστέψη άκόμα, ότι ό παλιός αυτός φίλος του ήθελε νά τού πάρη τήν 'Ελένη.

Έντοματάξυ, ό Σόμεργκ, μη ύπομαζόμενος τίποτε, προσπαθούσε νά φράμειται ειχάριστος στις κυρίες. Ήταν ένας χοντρός άνδρας με παρουσιαστικό άπορρουστικό, μάλλον καλός παρά κακός, και φίλος σόγυρος, εκτός από τήν πολιτική και τόν έρωτα. Ήταν, εκτός τών άλλων, μορφαμένος και ξευτικός και συνήθιζε νά πωκαλή τήν κουνέντα του μ' ένα σωρό ανέκδοτα, πράγμα πού δικαιολογούσε τήν έπιτυχία του στις κυρίες.

Ο Κιρκωφ σκερτόταν τώρα, ότι ή ιστορία πού τού είχε διηγηθεί ό γέρος στρατηγός, δέν μπορούσε νά ήταν έντελώς άβάσημ. Έδώ και κάμποσο καιρό πράγματα έβλεπε συχνά τόν Σόμεργκ νά περαιοφεται στα παρκακίμια τού θεάτρου, όπου εργαζόταν ή 'Ελένη. Ομιόταν μάλλον πώς τόν είχε συναντήσει στο καμαρίν της χορεύτριας πρό δεκαέντε ήμερών.

Ο Κιρκωφ άγαπούσε παράφορα τήν 'Ελένη κι' ό έρως του τόν έτρογγε, γιατί έμνε άνακαμωμένος, γιατί ή άρραία χορεύτρια δέν τού χάριζε ούτε ένα χάδι....

(Ακολουθεί)

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΦΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΤΟ ΓΑΜΟ

—Γιά τήν γυναίκα, όπως και γιά τήν κατώα, χρειάζεται μακρό σχολή.

— Η γρηές είνε πού τρελλές από τις νέες, γιατί ή τρέλλα τους έχει μεγαλύτερη ήλιθια.

—Γιά μερικές γυναίκες, τό νά πάρουν νά άρέσουν, είνε σαν νά πάρουν νά ζούν.

— Ο έρως στην καρδιά της γυναίκας μοιάζει μ' ένα σχήμα χωραμμένο στο χιόνι, πού μπορεί νά τό διαλύση ή πρώτη άχτίδα τού ήλιου.

— Η γυναίκα κι' ό λαχονόκτητος δέν χρειάζονται πολλούς κυρίους.

— Η γυναίκες μοιάζουν με τά κουνούνια, πού πριν τά χτυπήσει κανείς, δέν ξέρε άπό τί μέταλλο είνε φτιαγμένα.

— "Αν κάθε γυναίκα δέν μπορεί νά κάνη τό σύζυγό της ένδοξο, μπορεί όμως νά τόν κάνη εύτυχημένο.

— Η άγάπη είνε τό καρσίκεμια της καρδιάς, ή φίλια είνε ό έλουσιός άρτος της.

— Η γυναίκα είνε ένα χρυσό ποτήρι, άπ' όπου πίνουμε τή ζωή και τόν θάνατο.

— Η ψυχή πού στενάζει, δέν έχει συνήθος ότι έπιθυμεί.

— Ο έρως γιά τούς γέρους, είνε σαν ήλιος με χιόνι. Τούς θαμπώνει περισσότερο παρά τούς θεμαίνει.

— Η άγάπη στήνει σπαρή στην καρδιά μας, ή φίλια όμως χτίζει σπίτι επάνω της.

—Κι' ή πού έναίρητη γυναίκα θά κρηθή από κάποιον. "Αν έξαμωυθεί νά παρμένη έναίρητη, τούτο σημαίνει, ότι δέν βρήθηκε άκόμα ό κρητής της.

— Η γυναίκα θεωρεί τόν σύζυγό της άγγελικό μονάχα δυό μήνες. "Ένα μήνα πρό τού γάμου κι' άλλον ένα μετά τόν έναρτισμό του.

— Έμείνω πού συντελεί περισσότερο στη διατήρησι τού σώματος, είνε ή έλλειψις καρδιάς.

— Η γυναίκα παρηγορείται γιά τήν πρώτη της παρεμπρητή μονάχα με τή δευτέρα.

— Η γυναίκα μοιάζει με τή γάτα, πού τή χαιδεύουμε και μιάς παραιοινίζει.

— Η φιλόρεση γυναίκα μοιάζει με γραμμάτιο πού κυκλοφορεί. "Όσο περισσότερες ύπογραφές φέρει, τόσο μεγαλύτερη αξία έχει.

— Ο έρωτας είνε πάργος χωρίς σαλά, πού γιά νά τόν άνεθής πρέπει νάχησ στερρά.

— "Από δυό πρόσωπα πού άγαπώνται, ισχυρότερο είν' εκείνο πού άγατά λιγότερο.

— Η διαπαισία τών γυναικών πρός τούς άνδρες είνε τό κλειδί της άσφαλείας τών.

— Η γυναίκες ψευδονται είτε γιά νά ύπεραιοπίσουν τόν έναντί τους, είτε γιά νά φανούν χρησίμως στους άλλους.

— "Όταν ή γυναίκες μιάς άγατούν, μιάς συγχωρούν όλα τά έλατομάτά μας. "Όταν δέν μιάς άγατούν, δέν μιάς συγχωρούν ούτε... τις άρετές μας.

— "Όποιος επικαλείται τόν Θεό, δέν είνε ευχαριστημένος, όποιος φρονάζει τόν διάβολο είνε άπελοπισμένος και δίαιος λέει «ώτι-μεί» είνε έρωτευμένος.

— Ο γάμος είνε πάντοτε λαχειό.

— Ο γάμος είνε ή Παράδεισος ή Κόλασις. Μέσος ύρος δέν ύπάρχει.

— Τά άνδρόγυνα παντρεύονται στον Παράδεισο και κατακυλάνε ύστερα στην Κόλασις.

— Νά παντρεύεσαι γυναίκα κατώτερή σου και ποτέ σου νά μη δίνης τήν κόρη σου σ' άνδρα ανώτερο σου.

— Θέλεις, άγάπη μου, νά παντρευτούμε; Σύμφωνοι. Μά τότε πούδς θά κρηπάη τού σπασιού τό νοικοκυριό;

— Ο γάμος από μακριά έχει πολύ γλυκειά θεωρία, μά από κοντά πολύ σκληρή άφή.

— Πάντρευε τό γυιό σου όταν σου άρέσει και τήν κόρη σου μόλις μπορέσεις.

— Είτεολο πράγμα είν' ό γάμος, μά τό νοικοκυριό πολύ βαρύ.

— Ο γάμος βγαίνει σέ καλό, όταν δέν υπάρχουν πεθερικά ή γυναικαδέλφια.

— Γιά ν' άγοράσης γιαταγάν κρητά τήν κόρη του καλά. Και γιά νά παντρευτής μιά κόρη, κρητά καλά τά μάτια της.

— Τήν ήμέρα πού παντρεύεσαι, ή σκοτώνεσαι ή άνασταίνεσαι.

— Τό νά παντρεύεσαι μιά φορά είνε καθήκον. Τό νά παντρεύεσαι δυό φορές είνε τρέλλα και τρεις είν' άρρώστακα κακοήθης.

